

COVIDISMUS: CESTA DO HLUBIN DUŠE DEZINFORMÁTORA

- CZ24 News | 30. května 2022

ČESKO: Zlu se nemá ustupovat. Kde ale končí dobro a kde začíná zlo? Kdo je tu rozhodčím? Jménem dobra se vedly křížové výpravy. Jménem dobra se upalovalo. Hořely knihy na hranicích. Koniášů bylo vždy dost. A právě v době covidové, v letech 2020-22, vzrostla enormně poptávka po upalování. Byla spuštěna železná opona mezi dobrem a zlem. My a oni. Černá a bílá. Přítel a nepřítel. Škatulkování. Cenzura. Bojovníci proti dezinformacím. Manipulátoři.cz. Čeští elfové. Stovky elfů. Úřad na ochranu „vědecké pravdy“. Nová lidská mutace: dezinformátor. Český mccarthismus.

Vedle údajných nepřátel byly v době covidové segregovány miliony lidí jako občané druhé kategorie. Stalo se to v období od 26. 11. 2021 do 10. 2. 2022. Teď si ale připomeňme klatbu, jež byla uvalena na přední experty. Za dezinformátory byli označeni epidemiolog prof. J. Beran, imunolog prof. V. Thon, imunolog prof. J. Turánek, imunolog RNDr. K. Drbal, Ph.D., imunoložka RNDr. Z. Krátká, Ph.D., imunolog RNDr. J. Šinkora, Ph.D., viroložka MUDr. H. Zelená... Pojďme nahlédnout do jejich „zkažených duší“.

Utřídění „vnitřních nepřátel“

Na úvod zmiňme zajímavé zjištění výzkumu z Masarykovy univerzity, totiž že v období pandemie došlo k poklesu důvěry v očkování. Přitom nejnižší důvěru uváděly osoby s vyšším vzděláním. Až 40 % vysokoškolsky vzdělaných Čechů vyjádřilo k očkování váhavost či vyloženě nedůvěru. K tomu přidejme informaci z počátku ledna 2022, že přes 14 000 lidí se připojilo k petici proti povinnému očkování profesních skupin proti covidu. Mezi nimi bylo přibližně 3200 policistů, hasičů, záchranářů či vojáků. Dodejme, že tisíce občanů z řad lékařů, zdravotního personálu a mediků podepsaly *Deklaraci lékařů k nátlaku na očkování*, *Deklaraci sester* a otevřený dopis děkanům lékařských fakult.

Jak na tato zjištění reagovali vykladači covidového dobra? Někteří novináři a odborníci na komunikaci zvolili rádobu teoretický přístup. Utřídili údajné dezinformátory a antivaxery do klasifikačních skupin, přičemž použili tyto výrazy:

- 1/ slabomyslní, oligofrenici**
- 2/ sobci bez sociální empatie**
- 3/ naivní a politicky neuvědomělí**
- 4/ vyznavači pseudonáboženské víry**
- 5/ podvodníci, úplatkáři**
- 6/ ezoteričtí umělci, léčitelé**
- 7/ nahnědlí národovci, skinheadi**
- 8/ čistokrevní extremisté, násilníci**
- 9/ profesionální dezinformátoři**
- 10/ narcisové, fetišci pozornosti**

Jak pestrá je směska nepřátel lidu! To už tu dlouho nebylo. Co se jeví jako bizár či dobrý vtip, považují covidisté za normální. Vyčuhuje z toho arogance rádobý pokrokových sil, přesvědčených o své morální a vědecké nadřazenosti, o potřebě šířit blaho skrze boj proti zlu. Je příznačné, že o své „vědecké pravdě“ nepochybují. Pestrost názorů a dialog je děsí. Názorová džungle je ohrožuje.

Kritiky nenávidí. Všude samý populismus! Fuj! V době covidové si velká média namísto role „hlídacího psa demokracie“ navykla na roli „[mediálních pitbulů](#)“. Už jim nestačí zprostředkovávat dialog. Chtějí diktovat, co si máme myslet. Chtějí nás napravovat. Přitom na stole leží kacířské otázky: *Kdo je tu vlastně dezinformátor? Kdo nevidí břevno ve vlastním oku? Kdo je tady manipulátor par excellence?*

Chybí vynalézavost □

A ještě něco k pousmání: Zbývá dodat, že někteří covidisté polevili v bdělosti. Ochablo patřičné nadšení a chyběla vynalézavost. Pojďme proto upozornit na zvlášť nebezpečné a opomíjené druhy nepřátel:

- **fotbalisté** – příliš hlavičkují
- **šachisté** – příliš myslí
- **batůžkáři** – příliš podezřelí

V době covidové byl v řadách nespokojenců zaznamenán vyšší výskyt fotbalistů, šachistů a batůžkářů. Vysvětlení je nasnadě. Fotbalisté příliš často hlavičkují. Ničí si tím své šedé buňky mozkové, jak by řekl detektiv Hercule Poirot. A proto se fotbalisté míjejí s vědeckými poznatky. Co se týče šachistů, ti zase moc přemýšlejí, a to také není dobře. Víme o tom své od dob problematického amerického mistra světa Bobbyho Fischera. Ostatně problém nastal i s ruským mistrem světa, Garri Kasparovem. Před několika dny ho v Rusku zařadili mezi „zahraniční agenty“. A batůžkáři? Škoda slov. Jde o osoby navýsost podezřelé a nespolehlivé, což zase víme od exprezidenta Václava Klause. A když to řekl on, je to pravda.

Studijní program: „Odhalování vnitřních nepřátel“ □

Fenomén dezinformátorství nám evidentně přerůstá přes hlavu. Proto je třeba zvážit, zda na vysokých školách neakreditovat nový studijní program „*Odhalování vnitřních nepřátel*“ se specializací „*Dezinformátor*“... Za tímto účelem by měly vzniknout nové dotační programy. Mládež přece musí být připravena na výzvy nového tisíciletí. Vedle uvědomělého vzdělávání se nesmí opomíjet ani modernizace represivních složek státu, zejména připravenost těžkooděnců, vodních děl, slzného plynu... Ostatně, jak víme, *vnitřní nepřítel nikdy nespí*.

Nový světový řád? □

Fenomén nepřátel z 21. století je mnohem složitější, než se dosud naivně předpokládalo. Nepřátelé jsou totiž fikaní, nerespektují hranice. Proto je třeba proti nim zakročit na všech úrovních: lokální a národní, ale i regionální a celosvětové! Proto založme nové globální instituce! Proto zavedme ještě plošnější testování a očkování. Proto vyžadujme evropské a světové covid pasy! Proto budujme nový „globální bezpečnostní řád“! Ať žije světové dobro! Ať žije nová internacionála! Covid-19 je pro nás šancí vytvořit nový svět! Kupředu, zpátky ni krok!

Závěr: Demokracie se požívá zevnitř

Chtělo by se výše uvedenému zasmát. Je však na místě obava, že k smíchu to není, neboť někteří influenceri to berou smrtelně vážně. Ustupovat zlu se jistě nemá. Ale jestli se tak děje za cenu potírání základních svobod, pak běda dobru, které z toho vzejde. Jakmile převáží jediný názorový proud a získá dominanci či monopol, zbývá už jen krůček k aroganci a totalitním praktikám typu [hon na čarodějnice](#). A je jedno, jestli se noví kazatelé zaklínají bojem proti covidu či proti opičím neštovicím... Paradoxně se mějme nejvíce na pozoru před božími bojovníky, dnešními pokrokaři, kteří se urputně bijí v prsa jako pravověrní demokraté. Přitom zastrašují okolí svou

„vědeckou pravdou“.

Je zřejmé, že demokracie má rovněž sklon k sebedestrukci: požírat se zevnitř. A proto zakončíme naše pojednání první větou. *Zlu se nemá ustupovat.*

Autor: Michal Klíma

[ZDROJ](#)